

- 2) Paikan päällä 24.10.2007, 3.11.2011 ja 31.7.2012 suorituissa tarkastuksissa ilmeni tiettyjä vakavia ongelmia Kiaton kaatopaikan toiminnassa ja paikan ylitäytyminen. Direktiivin 2008/98/EY 13 artiklaa ja 36 artiklan 1 kohtaa sekä direktiivin 99/31/EY 8, 9 ja 12 artiklaa on siis rikottu.

(¹) EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

(²) EUVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

Kanne 19.12.2013 — Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-679/13)

(2014/C 52/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: F. Drexler, A. Caiola ja M. Pencheva)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- 5-(2-aminopropyyli)indolin saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin 7.10.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanopäätös 2013/496/EU (¹) on kumottava
- neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2013/496/EU vaikutukset on pidettävä voimassa siihen saakka, kunnes se korvataan uudella asianmukaisesti annettulla toimella
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Parlamentti muistuttaa aluksi, että riidanalaisen päätöksen johdanto-osassa viitataan seuraaviin oikeudellisiin perustoihin: uusien psykoaktiivisia aineita koskevasta tietojenvaihdosta, riskienarvioinnista ja valvonnasta 10.5.2005 tehdyn neuvoston päätöksen 2005/387/YOS (²) 8 artiklan 3 kohta ja Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus. Parlamentti päättelee tästä, että neuvosto tarkoittaa implisiittisesti vanhan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan 2 kohdan c alakohtaa.

Parlamentti vetoaa kumoamiskanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

Ensinnäkin parlamentti väittää, että neuvosto on käyttänyt päätöksensä perustana oikeudellista perustaa (EU 34 artiklan 2 kohdan c alakohta), joka on kumottu, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan. Tästä syystä riidanalaisen päätöksen perustana on enää pelkästään päätös 2005/387/YOS. Viimeksi mainittu on johdettu oikeudellinen perusta ja on näin ollen lainvastainen.

Toiseksi parlamentti katsoo, että kun edellä esitetty otetaan huomioon, päätöksentekomenettelyä rasittaa olennaisten menettelymääräysten rikkominen. Jos EU 34 artiklan 2 kohdan c alakohta olisi ollut sovellettavissa, parlamenttia olisi pitänyt yh-

täältä kuulla ennen riidanalaisen päätöksen antamista EU 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Parlamentti väittää, että näin ei ole kuitenkaan tehty. Jos toisaalta katsotaan, että on sovellettava Lissabonin sopimuksen määräyksiä, parlamentti katsoo, että se olisi pitänyt joka tapauksessa osallistua lainsäädäntömenettelyyn. Parlamentti esittää nimittäin, että jos se, että 5-(2-aminopropyyli)indoli saatetaan valvontatoimenpiteiden piiriin, on päätöksen 2005/387/YOS keskeinen osa, on näin ollen noudatettava SEUT 83 artiklan 1 kohdassa kuvattua lainsäätämisenjärjestystä eli tavallista lainsäätämisenjärjestystä. Jos päätöstä 2013/496/EU pidetään toisaalta päätöksen 2005/387/YOS yhdenmukaisen täytäntöönpanon ehtona tai toimenpiteenä, jolla täydennetään tai muutetaan kyseisen päätöksen osaa, joka ei ole keskeinen, on siis noudatettava menettelyä, josta on määrätty SEUT 290 ja SEUT 291 artiklassa täytäntöönpanosäädösten tai delegoitujen säädösten antamiseksi. Koska parlamentti ei ole osallistunut riidanalaisen päätöksen antamiseen, riidanalaista päätöstä rasittaa kaikissa tapauksissa olennaisen menettelymääräyksen rikkominen.

Siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin päättää kumota riidanalaisen päätöksen, parlamentti katsoo lopuksi, että riidanalaisen päätöksen vaikutukset on pidettävä SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaisesti voimassa siihen saakka, kunnes se korvataan uudella asianmukaisesti annettulla toimella.

(¹) EUVL L 272, s. 44.

(²) EUVL L 127, s. 32.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal do Trabalho da Covilhã (Portugali) on esittänyt 23.12.2013 — Pharmaceuticante-Saúde e Higiene SA ym. v. Autoridade Para as Condições do Trabalho (ACT)

(Asia C-683/13)

(2014/C 52/57)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal do Trabalho da Covilhã

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Pharmaceuticante-Saúde e Higiene SA, Domingos Sequeira de Almeida, Luis Mesquita Soares Moutinho, Rui Teixeira Soares de Almeida ja André de Carvalho e Sousa

Vastaaja: Autoridade Para as Condições do Trabalho (ACT)

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko direktiivin 95/46/EY (¹) 2 artiklaa tulkittava siten, että henkilötietojen käsite kattaa työaikarekisterin eli työtuntien alkamis- ja päättymisaikaa sekä työaikaan kuulumattomia keskeytyksiä tai taukoja koskevan ilmoituksen kunkin työntekijän osalta?

- b) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko Portugalin valtiolla direktiivin 95/46/EY 17 artiklan 1 kohdan nojalla velvollisuus toteuttaa tarpeelliset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet henkilötietojen suojaamiseksi vahingossa tapahtuvalta tai laittomalta tuhoamiselta, vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, muuttamiselta, luvattomalta luovuttamiselta tai tietojen antamiselta, erityisesti silloin, kun käsittely muodostuu tietojen siirtämisestä verkossa?
- c) Mikäli edelliseenkin kysymykseen vastataan myöntävästi, onko sellaisessa tilanteessa, jossa jäsenvaltio ei toteuta mitään direktiivin 95/46/EY 17 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ja jossa työnantaja, joka toimii kyseisten tietojen osalta rekisterinpitäjänä, ottaa käyttöön järjestelmän, jossa on rajoitettu oikeus saada kyseisiä tietoja ja jossa kansallisella työsuojeluviranomaisella ei ole automaattista pääsyä näihin tietoihin, Euroopan unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta tulkittava siten, ettei jäsenvaltio voi määrätä kyseiselle työnantajalle seuraamuksia tästä toiminnasta?
- d) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, ja kun ei ole osoitettu tai väitetty, ettei rekisterissä olevia tietoja ole konkreettisesti tapauksessa muutettu, onko suhteellisuusperiaatteen mukaista vaatia mahdollisuutta saada tutustua heti rekisteriin, joka on yleisesti kaikkien työsuhteeseen liittyvien osapuolten saatavilla?

(¹) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY (EYVL L 281, s. 31).

Valitus, jonka Wunsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG on tehnyt 10.1.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-147/12, Wunsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG v. Euroopan komissio, 12.11.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-7/14 P)

(2014/C 52/58)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Wunsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (edustajat: Rechtsanwalt K. Landry ja Rechtsanwalt G. Schwendinger)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-147/12 12.11.2013 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan ja 16.9.2011 annettu komission päätös REM 02/09 (K(2011) 6393 lopullinen) on kumottava
- toissijaisesti oikeusriita on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen sen uudelleen ratkaisemiseksi
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajan ensimmäisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut tullikoodeksin (¹) 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, koska se on katsonut, että Saksan tulliviranomaisten erehdys oli valittajan havaittavissa. Näin ei ole. Yksittäiset säännökset ovat monitahoisia, ja niiden sanamuoto on epäselvä ja harhaanjohtava. Tästä on osoituksena erityisesti Saksan liittotasavallan valtiovarainministeriön ja komission välinen kirjeenvaihto. Lisäksi myös Saksan tulliviranomaisten erheellisen käytännön kesto ja laajuus puhuvat sitä vastaan, että valittaja olisi voinut havaita erehdyksen.

Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut tullikoodeksin 239 artiklan 1 kohdan toista luetelmakohtaa, koska se on oikeudellisesti virheellisellä tavalla katsonut valittajan syyllistyneen ilmeiseen laiminlyöntiin.

Kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ole perustellut päätöstään riittävästi kahden kohdan osalta, joten unionin yleisen tuomioistuimen päätös ei ole valittajan ymmärrettävissä.

(¹) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).